

1) 'Ελέγχω τὴν γεῦσιν ποτοῦ ἢ φαγητοῦ, δοκιμάζω 'Α-
στυπ. Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότη.)—Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δη-
μητρ.: Καλέ, 'ιὰ φέρε νὰ γουστάρωμε μιὰ 'υχιά χερ'νουδάκι
(μιὰ 'υχιά = ὀλίγον, χερ'νουδάκι=χοιρινουδάκι) 'Απύρανθ.
Συνών. γ λ ω σ σ ι ά ζ ω 1, δ ο κ ι μ ά ζ ω, π ρ ο β ά ρ ω.

2) 'Ορέγομαι, ἐπιθυμῶ, ἀρέσκομαι εἰς τι κοιν.: Γουστάρω
πολὺ τὸ κρέας - τὸ ψάρι - τὰ χόρτα - τὸ κρασί κοιν. Μοῦ
γουστάρει τὸ φαῖ-τὸ κρασί-τὸ τυρὶ κοιν. Δὲ μοῦ γουστάρει
τίποτα κοιν. Δὲ γουστάρει τίβοτα Εὔβ. (Αὐλωνάρ.) Τὰ ψά-
ρια πολὺ τὰ γουστάρω Εὔβ. (Κονίστρ.) 'Απὸ τὰ φρούτα
γουστάρω περ'σσότερο τὰ ροδάκινα Πελοπν. (Βλαχοκερ.)
Δὲ τὸ γουστάρω τὸ κρασί Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Δὲ τὸ γου-
στάρω αὐτὸ τὸ πρᾶμα Μέγαρ. Τέτοιους ἀνθρώπους δὲν τοὺς
γουστέρουν (τέτοιοι ἄνθρωποι δὲν μοῦ ἀρέσουν) Εὔβ. (Βρύσ.)
Δὲ τότε 'ουστάρω (δὲν μοῦ ἀρέσει) Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Υπάρ-
χει ὅ,τι γουστάρει ἡ ψυχὴ σου 'Αθῆν. 'Α 'ουστάρης, κό-
πιασε Νάξ. (Φιλότη.) 'Ο κύριος, ἐπειδὴ εἶναι πλούσιος, νὰ
κάνη ὅ,τι τοῦ γουστάρει Π. Νιρβάν., 'Η ζωὴ τοῦ δρόμ.,
140. || Φρ. "Ετσι μοῦ γουστάρει (ἔτσι μοῦ ἀρέσει) σύνθηθ.
Κάνει ὅ,τι τοῦ γουστάρει σύνθηθ. Δὲ μ' γουστάρ' (δὲν μοῦ
ἀρέσει) Στερελλ. ('Υπάτ.) || 'Ασμ.

Νὰ πανδρεντῶ γουστάρησα, τὰ ἔξοδα φοοῦμαι,
γιατ' εἶν' οἱ ἀποχές κακές, κ' ἐκεῖνο συλ-λοοῦμαι Κάσ.

3) Εὐχαριστοῦμαι, τέρπομαι, διασκεδάζω 'Αθῆν. Ζάκ.
Κεφαλλ. Κέρκ. Μῆλ. Παξ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακρναν.
'Υπάτ.)—Γ. Ξενόπ., Ν. 'Εστ. 15 (1934), 18—Λεξ. Πρω.
Δημητρ.: Πᾶμε ἀπόψε 'ς τὸν καραγκιόζη νὰ γουστάρωμε
'Αθῆν. Γουστάρω νὰ τσι βλέπω νὰ παίζουνε Κέρκ. Τρώω
τὸ φαῖ λίγο λίγο, γιὰ νὰ τὸ γουστάρω αὐτόθ. Κάβοσες 'Ανε-
ράιδες ἐγουστάρανε νὰ ἀνεβοῦνε κάθε μεσημέρι Ζάκ. Κά-
θομαι ἐπ'α χάμω καὶ γουστάρω μὲ τὰ παιδιὰ πού παίζουνε
Μῆλ. Πάου 'ς τοῦ χορὸ νὰ γουστάρω 'Υπάτ. Τ' αἰ-Θοδώρου
τὸ Σάββατο φέρουνε βέργες, κλήματα, τὶς ἀνάβουνε καὶ
γουστάρουνε Κῦθν. 'Αρεδαῖτε νὰ γουστάρετε μιὰ δελφινάρα
πού τρέχει μπροστὰ 'ς τὸ καῖκι 'Ερεικ. Δὲν τοῦ τό 'πα 'ς τ'
ἀλήθεια τοῦ παπλάκη σου. "Ετσι γιὰ νὰ τὸν γουστάρω
(παπλάκης=πατέρας) Γ. Ξενόπ., ἐνθ' ἄν.

γουστέβελος ἐπίθ. 'Ιθάκ. 'ουστέβελος Νάξ. ('Απύρανθ.)
'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *gustevole*=εὐχάριστος εἰς τὴν γεῦσιν.

1) Εὐχάριστος, διασκεδαστικὸς 'Ιθάκ.: Εἶναι γουστέβελος
ἄνθρωπος· λέει τόσα πράματα νόστιμα. Συνών. γ ο υ σ τ ὶ ὄ
ζ ο ς. 2) Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὐσ., τὸ ἀστεῖον, τὸ εὐτράπελον,
τὸ εὐχάριστον Νάξ. ('Απύρανθ.)

γουστέρα ἡ, σύνθηθ. γουστέρα Πελοπν. ('Ανδρίτσ.
'Ανδρούσ. Κόκκιν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Μεσσην. Πυλ. Χατζ.)
γουστέρα Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.) Εὔβ. ('Αγία 'Ανν.) 'Ηπ.
('Αγναντ. Δωδών. Καταρρ. Πλάκ. Πλατανούσ. Πράμαντ.)
Θεσσ. (Βόλ. Μελιβ. Μοσχᾶτ. Πήλ. Πτελοπούλ. Φάρσαλ.)
Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πελοπν. (Βαλτεσιν.
Δυρράχ. Κόρινθ. Κυνουρ. Λακων. Νεάπ. Οἶν. Πιάν.) Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ. 'Ακρναν. Εὐρυταν. Μαλεσ. Μύτικ. Φθιώτ.)—
Γ. Σουρῆ, Ρωμ. 310—Λεξ. Περίδ. Αἰν. Δημητρ. γουστέρα
Πελοπν. ('Αρκαδ.) γουστιέρα Πελοπν. ('Ολυμπ. Μαντίν.)
γουστιέρα Πελοπν. (Μαντίν.) γουστιέρα Πελοπν. (Γορ-
τυν. Πιάν.) ἀγκουστέρα Εὔβ. ('Αγία 'Ανν. Αἰδηψ.) Θεσσ.
(Κακοπλεύρ. Σταγιᾶδ.) Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀγκ'στέρα Εὔβ.
(Στρόπον.) Θεσσ. ('Αλμυρ.) ἀγ'στέρα 'Αλόων. Σκόπ. Στε-
ρελλ. ('Αμφ.) κουστέρα Β. 'Ηπ. ('Αργυρόκ. Δέλβιν. Δρό-
βιαν.) Μακεδ. (Σταυρ.) Πελοπν. (Μεσσην.) κ'στέρα Θεσσ.

(Καρδίτσ.) Θράκ. (Πύργ.) 'ουστέρα Θράκ. ('Αμόρ.) σκου-
τέρα Θεσσ. (Πήλ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) σκουτέρα Θεσσ.
(Μεσοχώρ. Μυρόφυλλ. Πολυνέρ. Τρίκκ.) Μακεδ. ('Αγιος
Νικόλ. Παρθεν.) Στερελλ. (Τριχων.) σκουντόρα Θεσσ.
(Πρόδρομ. Καρδίτσ.) φουστέρα Πελοπν (Κάμπος Λακων.)
φλουστέρα Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) μπουστέρα Πελοπν.
(Βερεστ.) γκουστιέρα Μακεδ. ('Αρν.) γκλουστέρα Πελοπν.
('Αναβρ.) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) γουστέρια Πελοπν.
(Σκορτσιν.) γκουστέρνα Θράκ. (Καβακλ. Μάλγαρ.) γου-
στιέρα Μακεδ. (Χαλκιδ.) γαστέρα Σάμ. 'αστέρα Θράκ.
('Αδριανούπ. Σουφλ.) γκούστ'ρα 'Ηπ. (Παλάσ.) σκορτσέρα
Πελοπν. (Δίβρ. Κοντοβάζαιν.) γούστερας ὁ, 'Αντίπαξ. 'Ηπ.
Κέρκ. Μακεδ. (Καταφύγ.) Παξ. ἀγούστερας Κέρκ. (Κασσι-
όπ. Σιν.) γούστιρας Θεσσ. (Καλαμπάκ. Κακοπλεύρ. Φωτειν.)
Μακεδ. (Γήλοφ. Κατάκαλ. Τριφύλλ.) γούστερος Πελοπν.
(Γαργαλ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Πυλ.) γούστιρος Σκόπ. γού-
στιρους Μακεδ. (Δῖον) γκούστερας 'Ηπ. (Θεσπρωτ. Κού-
ρεντ. Μαργαρ.) Μακεδ. (Καταφύγ. Ριζώματ.) γκούδτερας
'Ηπ ('Ιωάνν.) Μακεδ. (Βόιον) γκούστιρας (Βίτσ. 'Ιωάνν.
Κουκούλ.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Σταγιᾶδ. Τσαρίτσ.) Μακεδ.
(Γήλοφ. Γρεβεν. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάκαλ.
Κεφαλογ. Κίτρ. Κοζ. Λόφ. Μοσχοπόταμ. Τρικοκκ. Τρι-
φύλλ.) γκούστ'ρας 'Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) γκούστερος
'Ηπ. (Αὐλότοπ. Πάργ. Σούλ.) Πελοπν. (Λακεδ.) γκούστα-
ρας 'Ηπ. ('Αρτοπ.) Μακεδ. (Σιάτ.) γκούστιρας Μακεδ.
(Βλάστ. 'Εράτυρ. Κοζ.) γκούσταρος Μακεδ. (Βόιον)
γκούσταρους 'Ηπ. (Κόνιτσ.) γκούδταρους Μακεδ. (Καστορ.)
γκούστιταρους Μακεδ. (Βλάστ.) γκούσαρας 'Ηπ. (Χιμάρ.)
γκούσ'ρας 'Ηπ. (Δρυμᾶδ. Χιμάρ.) γκούστιρας 'Ηπ. (Δερ-
βίτσ. Σούλ.) Θεσσ. (Κρούβρ. Σουκαμν.) γκούστιρους 'Ηπ.
('Αγναντ. Πλάκ. Πράμαντ.) γκούστιρας 'Ηπ. γκούδταρους
'Ηπ. (Μελιγγ.) φούστερας Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)
φούστερος Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) γούστερας 'Αντίπαξ.
'Ερεικ. Κέρκ. (Αὐχιόν. Καρουσ. Κασσιόπ. Περούλ. Ρόδ.)
'Οθων. Πάξ. βόστερας 'Αντίπαξ 'Ερεικ. Κέρκ. ('Αργυρᾶδ.
Κάβ. Λευκίμμ. Σπαρτερ.) Μαθράκ. 'Οθων. Παξ.—Γ.Μαρ-
κορ., "Ορκος, 25 Κ. Θεοτόκ., Βιργ. Γεωργ. 64, 73—Λεξ.
Μπριγκ. μούστερας Κέρκ. (Σιναρᾶδ. Χλομ.) μπουδτερος
Πελοπν. (Βερεστ.) γουστερός Λεξ. Μπριγκ. γούστερος
Λεξ. Λεγρ. Μπριγκ. βοστερός Λεξ. Βάιγ. βόστερα ἡ, Κέρκ.
(Χλομ.) γουστέρ' τό, 'Ηπ. (Αὐλότοπ. Μακεδ. (Ριζώματ.)
κουστέρ' 'Ηπ. (Δωδών.)

'Εκ τοῦ Σλαβ. *guster*=σαύρα. Βλ. G. Meyer, Neugr.
Stud. 2, 24. Παρὰ Σομ. καὶ ὁ τύπ. β ὀ σ τ ε ρ ο ς.

1) Τὸ ἐρπετὸν Σαύρα ἡ κοινὴ (*Lacerta communis*)
τῆς οἰκογ. τῶν Σαυριδῶν (*Sauridae*) σύνθηθ.: 'Σ τὸν τοῖχο
τοῦ κήπου εἶδα μιὰ γουστέρα καὶ μὲ φόβιδε Πελοπν.
('Αρκαδ.) 'Σ τὸ λόγγο μας εἶναι οὐλο γουστέρης Πελοπν.
(Γαργαλ.) 'Σ τὸ χωριό μου τὰ παιδιὰ κνηγοῦνε πολὺ τὶς
γουστέρηδες Πελοπν. (Μαντίν.) Οἱ γουστέρης σκαρίζουνε
τώρα τὴν ἀνοιξη Πελοπν. (Παιδεμέν.) Τὶς κουστέρης τσι
τρώει τοῦ φιδ' κὶ θρέφειτι Μακεδ. (Σταυρ.) 'Η γάττι μας
ἐπιασε μίνια γουστέρα κὶ τ'ν ἔφριρ 'ς τοῦ κριββάτ' μ' 'Ηπ.
(Πράμαντ.) Βγήκανε καὶ 'λιαζόντανε διαπέρα οἱ μπουδτέ-
ρες Πελοπν. (Βερεστ.) Μιὰ ἄλλοτρη σκορτσέρα μπήκε 'ς τὸ
τραῖστο καὶ μαγάρισε τὸ ψωμί (ἄλλοτρη=ἐλεεινὴ) Πελοπν.
(Δίβρ.) Δὲν ἔβλεπες πουθενὰ γῦρο οὔτε μιὰ γουστέρα νὰ
'λιάζεται πάνω σὲ βράχο 'ς τὸ γιὰλὸ Ν. 'Εστ. 21 (1937),
447. || Παροιμ. 'Ο φιδοφαγωμένος σκιάζεται κὶ ἀπὸ τὴ
γουστέρα (ὁ ἔχων ὑποστῆ τιμωρίαν ἢ βλάβην παρ' ἰσχυροῦ
τινος φοβεῖται καὶ τὸν ἀνίσχυρον) Πελοπν. (Τριφυλ.) | 'Ασμ.

Μέσα γειά, μέσα χαρά, | ὄξω φίδια καὶ γκουστέρις,
ἔφαγα τοῦ ζόχου | νὰ ξιφαρμακώσου
(ἐξ ἐπωδ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Βγᾶτε φίδια καὶ γουστέρες, | κ' ἦρτε τοῦ Βαγγελισμοῦ,
θὰ σᾶς κόφουν τὰ κεφάλια, | νὰ σᾶς ρίξ'νε 'ς τὰ πηγάδια
(ἐξ ἐπωδ.) Θράκ. (Κεσάν.)

Φιβγᾶτι, φίδια κὶ κουστέρια, | γιὰτ' ἔρχιτι οὐ Βαγγελισμός,
θὰ σᾶς κόφη δού κιφάλι, | θὰ δού ρίξ'νε 'ς τοῦ ποντάμι
"Ἡπ. (Δωδών.) Συνών. ἀ λ ι σ α ὐ ρ α, γ ο υ σ τ ε ρ ἔ λ α,
γ ο υ σ τ ε ρ ἔ λ ι, γ ο υ σ τ ε ρ ἶ ν α, γ ο υ σ τ ε ρ ἶ τ σ α,
γ ο υ σ τ ε ρ ὀ π ο υ λ ο, γ ο υ σ τ ε ρ ο ὐ λ α, ζ ω γ ρ α
φ ἰ δ α, ζ ω γ ρ α φ ὅ ς. 2) Τὸ ἐρπετὸν Σαύρα ἢ πρασίνη
(*Lacerta viridis*) τῆς οἰκογ. τῶν Σαυριδῶν (*Sauridae*)
πολλαχ.: Πετάχτηκ' ἕνας γούστερος καί, 'φόντε τὸν εἶδα-
νε, τρομάξανε τὰ κλωσσοπούλλια Πελοπν. (Γαργαλ.) Μιὰ
οὐχιά εἶχι καταπιῆ τοῦ γκούστιρα Θεσσ. (Σταγιάδ.) Εἶδα
'να βετρίτη κ' εἶχε 'ς τὰ νύχια τοῦ ἕνα βόστερα 'Οθων.
Πετάχτε' ἕνας βόστερας 'πὸ τσι γρέβες (=μανδρότοιχους)
αὐτόθ. || Φρ. Γί'νκι σὰ γκούδ'τρας (ἔγινε κίτρινος σὰ
γούστερας) "Ἡπ. (Ζαγόρ.) Τιντώ'ν τὰ μάτια τ' σὰν γκού-
στιρας "Ἡπ. (Κουκούλ.) Γίνηκε τὸ μοῦτρο τοῦ σὰν τοῦ
γούστερα 'πὸ τὴν κακία τοῦ Παζ. Νὰ σὲ φάη ὁ γκό-
στιρας! (ἀρὰ) "Ἡπ. (Δερβίτσ.) || "Ἄσμ.

'Εδιάλεξα, ξεδιάλεξα, πάντεχα νὰ πιτύχω,
κ' ἐπέτυχα τὸ γκούστερα πὸ βγῆκ' ἀπὸ τὸν τοῖχο
"Ἡπ. (Θεσπρωτ.)

Τρέχα γκούδ'τερα μὲ τὸ τσαπὶ 'ς τὸν ὄμο
Μακεδ. (Βόιον)

Τρέχα γκούστιρα μὲ τὴ γιατρεῖα 'ς τοῦ στόμα
Θεσσ. (Κρυόβρ. Συκαμν.) || Ποιήμ.

'Εδῶ γλιστροῦσε ὁ βόστερας, ἐκεῖ τὸ σαμαμίθι
Γ. Μαρκορ., "Ορκος, 25

Κι ἄς λείπουν οἱ βοστέροι
πὸ 'χονν ξερῆ καὶ πλουμιστὴ τὴ ράχη
Κ. Θεοτόκ., Βιργ. Γεωργ., 64. Συνών. β υ ζ ἄ σ τ ο α,
γ α ι δ ο υ ρ ο γ ο υ σ τ ἔ ρ α, γ α ι δ ο υ ρ ο σ κ ο υ ρ κ ο υ
ρ ἶ τ σ α, γ ε ρ ο γ ο υ σ τ ἔ ρ α, γ ο μ α ρ ο γ ο υ σ τ ἔ ρ α,
γ ο υ σ τ ἔ ρ α κ α ς, κ ι τ ρ ι ν ο γ ο υ σ τ ἔ ρ α, κ ο λ ο
σ α ὐ ρ α, π ρ α σ ι ν ο γ ο υ σ τ ἔ ρ α, π ρ α σ ι ν ο γ ο ὐ
σ τ ε ρ α ς, π ρ α σ ι ν ο γ ο ὐ σ τ ρ α κ α ς, σ α υ ρ ὀ φ η ς,
σ ε λ ε ν τ ρ ο ὐ ν α, χ ο λ ο σ α υ ρ ἄ ς, φ α ρ μ ἄ κ α,
χ ρ υ σ α φ ἰ δ α.

'Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκούστιερας "Ἡπ.
(Πωγών.) 3) 'Ο ἰχθύς Τράχουρος ὁ μεσογειακός (*Trachurus mediterraneus*) τῆς οἰκογ. τῶν Καραγκιδῶν
(*Carangidae*), ὁ σαῦρος τῶν Ἀρχαίων Ἀντίπαξ. 'Ερεικ.
Κέρκ. Μαθράκ. 'Οθων.: "Επιμακα ἕνα κίλο βόστερους καὶ
τσου ἔκανα βουρδετίτσι (κίλο=κίλον, βουρδετίτσι=τσιγα-
ριστὸν φαγητὸν) 'Ερεικ. Συνών. γ ο υ σ τ ε ρ ὀ π ο υ λ ο

γουστεράβγουλο τό, Πελοπν. (Γαργαλ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γ ο υ σ τ ἔ ρ α καὶ ἀ β γ ο ὐ λ ι.

Τὸ ἀβγὸ τῆς γουστέρας: 'Κεῖ-χάμου 'ς τὴ μάντρα βρῆκα
πέντε γουστεράβγουλα.

γουστέρακας ὁ, ἐνιαχ. γούστ'ρακας Πελοπν. (Καρ-
δαμ. Ξεχώρ. Σαηδόν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ ο υ σ τ ἔ ρ α καὶ τῆς μεγεθ. καταλ.
-α κ α ς.

'Ἡ μεγάλη πρασίνη σαύρα ἐνθ' ἄν.: "Επεσε ἕνας γούστ'-
ρακας ἀπὸ τὴν ἀμυδαλέα τσαὶ μὲ φόβισε πολὺ Πελοπν.
(Ξεχώρ.) "Αργησα, γιὰτὶ τσοίταζα ἕνα γούστ'ρακα πὸ
χλαβούνεου ἕνα ποδίτσι (χλαβούνεου=κατέπινε ἀμάσητον)
αὐτόθ. Χαλκοπρασιρίζει 'πὸ τὴ γατσία του σὰ γούστ'ρακας
αὐτόθ. || "Ἄσμ.

Ποιὸς ἦταν ὁ προξερητής, πὸν νὰ τὸν φάη σφαῖρα,
πὸν ταίριαξε τὸ γούστ'ρακα μαζὶ μὲ τὴ γουστέρα
αὐτόθ.

γουστέρρακας ὁ, ἐνιαχ. γούστ'ρακας Πελοπν.
(Καρδαμ. Πλάτσ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ ο υ σ τ ἔ ρ α καὶ τῆς μεγεθ. καταλ.
-α κ λ α ς.

Γ ο υ σ τ ἔ ρ α κ α ς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γουστερέλα ἡ, ἐνιαχ. γκουσταρέλα "Ἡπ. (Μαργαρ.)
σκουταρέλα Λευκ. Πελοπν. (Λεῦκτρ. Μάν. Οἴτυλ. Πλάτσ.)
Στερελλ. ('Αστακ. Γραν.) σκουδαρέλα Πελοπν. (Γέρμ.
Οἴτυλ.) σκουταλέρα Στερελλ. ('Αστακ.) Πελοπν. (Καμίν.)
σκουρδαδέλα Πελοπν. ('Αρεόπ.) σκουρδαδέλα Πελοπν. (Οἴ-
τυλ.) σκουτερέλα Λευκ. Πελοπν. (Λακων. Λυγερ. Μάν.)
σκουταρέλα Λευκ. σκουταρέλα Πελοπν. (Λακων.) σκου-
τουρέλα Στερελλ. (Ξηρόμ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ ο υ σ τ ἔ ρ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-έ λ α.

Γ ο υ σ τ ἔ ρ α 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.: Οἱ γκου-
σταρέλες γεννᾶν ἀβγά μέσα 'ς τὸ χῶμα κατα'ῆς "Ἡπ.
(Μαργαρ.)

γουστερέλι τό, "Ἡπ.—Λεξ. Βλαστ. 425. γουστερέλ'
"Ἡπ. γκουστιρέλ' "Ἡπ. (Ζαγόρ.) γουστερέλι Ἀντίπαξ. Παζ.
σκουτουρέλ' Στερελλ. ('Αχυρ.)—Δ. Λουκόπ., Γεωργ. Ρού-
μελ., 166.

'Εκ τοῦ οὐσ. γ ο υ σ τ ἔ ρ α καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ.
-έ λ ι.

1) Μικρὰ σαύρα "Ἡπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. ('Αχυρ.)—Δ.
Λουκόπ., ἐνθ' ἄν. || "Ἄσμ.

Φιβγᾶτι, φίδια, σκουτουρέλια,
γιὰτ' ἔφαγα τοῦ ζόχου | κὶ θὰ σᾶς φαρμακώσου
(ἐξ ἐπωδ.) Στερελλ. ('Αχυρ.) 2) Εἶδος ἀγρίας νήσσης, ὡς
ἐκ τῆς ὁμοιότητος αὐτῆς πρὸς τὴν κεφαλὴν τῆς γουστέρας
"Ἡπ.—Λεξ. Βλαστ. 425. 3) 'Ο ἰχθύς Τράχουρος ὁ μεσο-
γειακός (*Trachurus mediterraneus*) εἰς μικρὰν ἠλικίαν
'Αντίπαξ. Παζ. Συνών. γ ο υ σ τ ε ρ ὀ π ο υ λ ο 2.

γουστερίνα ἡ, Τσακων. (Κασταν.) κοσταρίνα Τσακων.
(Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) κοσταξίνα Τσακων. (Μέλαν. Τυρ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ ο υ σ τ ἔ ρ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ἶ ν α.

Μικρὰ σαύρα ἐνθ' ἄν.: 'Ανεμοῦτε νιὰ κοσταξίνα πουργ-
τεσ'ε μι τσ' ἐβόγαμα (ἐπετάχθη μία σαύρα ἐμπρὸς μου καὶ
ἐφοβήθη) Τσακων. (Μέλαν.) Τσι πλεξίδε εἶθ' ἐντεοι; Σὰν
κοσταξίνε σ' ἐμποίτθερε! (τί πλεξοῦδες εἶναι αὐτές; Σὰν
σαῦρες τίς ἔκαμες, ἐνν. λεπτές) αὐτόθ.

γουστερινίτσα ἡ, ἀμάρτ. γκουσταναρίτσα "Ἡπ. ('Αρ-
γυρόκ. Δρόβιαν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ ο υ σ τ ε ρ ἶ ν α καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ.
-ί τ σ α.